

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ

خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا

ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

CUMHURİYET, BİRLİK VE BERABERLİK Kardeşlerimiz!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir gün ashabına:

–“Size (nafil) oruç, namaz ve sadakadan daha faziletli bir davranış öğreteyim mi” diye sordu. Ashab:

–“Evet, Ya Resulallah.” dediler.

Bunun üzerine Efendimiz:

–“Bu iş, iki kişinin arasını düzeltip, dargınları barıştırmaktır. İki kişinin arasını açmak ise usturanın saçı kazıdığı gibi güzellikleri kökünden yok eder.”¹buyurdu.

Değerli Kardeşlerimiz!

Yüce dinimiz İslâm, hem dünya hem de ahiret mutluluğumuzu amaç edinir. Huzur ve barışımızın tesisi ve devamı için ilişkilerimizde hoşgörü ve uzlaşa sahibi olmamız gerektiğini belirtir. Kitabımız Kur'an'da barış, esenlik ve insanların birbirlerine saygılı olması gibi hususlar önemli bir yer tutar. Kaybedilen huzur ortamına tekrar dönülebilmesi için, müminler arasında arabuluculuk yapılarak barışın sağlanması emredilir. Dargınlıkların, kırgınlıkların uzatılmaması, birlik beraberlik içinde hayatın devam ettirilmesi istenir.²

Yüce Mevlâmız, “Bir kötülüğün cezası, ona denk bir cezadır. Ama kim bağışlar ve barışı sağlarsa, onun mükâfatı Allah'a aittir. Doğrusu O, zalimleri sevmez.”³ ayeti ile cezalandırıcı değil, affedici olanların ve arabuluculuk yapıp barışa vesile olanların yüksek payelere ulaşacaklarını bildirir.

Rabbimiz “Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.”⁴ emri ile de yıkıcı değil yapıcı, ayrıştırıcı değil uzlaştırıcı olmamız gerektiğini vurgular.

Kardeşlerimiz!

Peygamber Efendimiz, Müslümanlar arasında ortaya çıkan bireysel ve toplumsal problemleri, zamanında ve gerekli müdahalelerle çözüme kavuşturmuştur. Şu olay, O'nun sevgi ve barış anlayışını ne de güzel yansıtır:

Kubâ ahalisi arasında kavga çıkmış ve olay birbirlerini taşlamaya kadar uzanmıştı. Durum kendisine haber verilince Rahmet Peygamberi:“Bizi oraya götürün de aralarını düzeltip onları barıştıralım” buyurdu.⁵

Gönüller Sultanı, bu tavrı ile karışıklık, zulüm, çekişme, ötekileştirme hatta öldürme gibi insanlık dışı uygulamalar sergileyen günümüz insanlığına, özellikle de İslam coğrafyasına ince mesajlar vermiştir.

Rahmet vesilesi Kutlu Nebi, “Müslümanlar arasında daima sulh geçerlidir. Ancak helali haram, haramı helal sayan barış geçersizdir. Müslümanlar, anlaşmalarına bağlıdırlar. Ama helali haram, haramı helal kılan şartlar geçersizdir.”⁶ hadisi ile de Müslüman kardeşliğimizi birtakım dünyevi heves ve gayeler uğruna feda etmememiz gerektiğini öğretir bizlere.

Kıymetli Kardeşlerimiz

Huzur bireylerden başlar. Kendileriyle barışık olanlar ailelerine, yakın çevrelerine, nihayetinde insanlık alemine huzur ve esenlik sunarlar. Fakat gönüllerini dış dünyaya kapatmış, sevgi ve saygıyı zihinlerinden söküp atmış olanların, gerek kendilerine gerekse çevrelerine dert ve kederden başka verebilecekleri ne vardır ki?

Huzur ve barış en çok bu uğurda gayret sarf edenlerin hakkıdır. Hayatı huzurlu kılmak için fert ve toplum olarak sorumluklarımız bulunmaktadır. Özellikle Müslümanlar arasında sevgi ve muhabbet duygularını geliştirmeli, onları birbirine yaklaştırmalı, dargınlık ve kırgınlıkları ortadan kaldırarak insanca yaşamanın gayretinde olmalıyız. Dargınlığın, kin ve intikam duygularının inancımızda yeri olmadığını unutmamalıyız. Tüm dünyada huzur ve barış dolu bir hayatın hakim olması temennileriyle hutbemizi Efendimizin öğrettiği ve namazlarımızdan sonra okuduğumuz şu dua eşliğinde bitirelim:

“Allahım! Selam sensin, bütün kusurlardan salimsin ve herkes için esenlik kaynağısın. Ey celâl ve ikram sahibi! Bereket senin şiarın, ululuk da şanıdır.”⁷

¹EbûDâvûd, Edeb, 50.

²Hucurât, 49/10-11.

³Şûrâ, 42/40.

⁴A'râf, 7/56.

⁵Buhârî, Sulh, 3.

⁶Tirmizî, Ahkâm, 17.

⁷Müslim, Mesâcid 135.